

virksomhed eller en begrænset Dyrlægevirksomhed. Der er nemlig for Ministeriet fremsat Ansøgning om, at ikke-eksaminerede Dyrlæger, der hidtil har haft en ret omfattende Praksis dernede — en Praksis, der af Befolkningen ønskes fortsat — maatte faa Lov til at fortsætte denne Virksomhed, og da jeg maa finde det rimeligt, at disse Personer, der gennem en lang Aarrække har udøvet deres Praksis til Befolkningens Tilfredshed — ellers vilde de jo ikke have kunnet opretholde en saadan Praksis —, ogsaa for Fremtiden faar Lov til at udøve Praksis, har jeg bragt i Forslag, at der netop for disse Personers Vedkommende indføres Adgang til at dispensere fra Lovens Bestemmelser.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, idet jeg haaber, at dette høje Ting ligesom for nylig Landstinget vil kunne give det sin Tilslutning.

Christen Ernst Christensen: Vi hilser dette Lovforslag med Glæde, fordi det ved Siden af at indføre dansk Lov om Dyrlægevirksomhed i de sønderjydske Landsdele ogsaa tager Hensyn til de dernede bestaaende og gennem Tiderne udviklede Forhold, idet det foreslaas at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at meddele hidtidige Udøvere af Dyrlægevirksomhed, der ikke har den lovbefalede Eksamen fra den kgl. danske Veterinær- og Landbohøjskole eller en dermed ligestillet Eksamen fra Udlandet, Tilladelse til at udøve Dyrlægevirksomhed dernede. Der findes blandt dem, der i lang Tid har praktiseret der ede som Dyrlæger, en Del, som har læst paa den kgl. Veterinærskole i København i Aarevis, uden at de har taget Eksamen der. Dette kommer af, at denne Eksamen under de daværende Forhold vilde have været en Hindring for dem i deres Samarbejde med og Stilling til de tyske Myndigheder. Der gives ogsaa Personer, der ad anden Vej har skaffet sig Uddannelse, og som, hvis man nøjedes med uden videre at indføre den danske Lovgivnings Regler, vilde se deres fremtidige Eksistens truet. Vi glæder os altsaa over, at dette Lovforslag, foruden paa dette Omraade at indføre dansk Lovgivning i de sønderjydske Landsdele, tager Hensyn til de bestaaende, gennem Tiderne udviklede Forhold. Det vil vække Tilfredshed i Befolkningen, at dette Lovforslag bliver vedtaget, og jeg skal derfor anbefale det til Fremme.

J. P. Jensen: Til Lovforslagets § 1 har jeg intet at bemærke, men skal anbefale

den til Vedtagelse. Derimod kan jeg med Hensyn til § 2 ikke undlade at rette en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Personlig misbilliger jeg noget dette, at man gaar til en Lovgivning, der tillader, at Kvaksalvere praktiserer her i Landet uden nærmere Kontrol eller Garanti i nogen Retning, selv om det er under Forhold som dem, der har udviklet sig i Sønderjylland. Navnlig med Hensyn til de smitsomme Sygdomme er jeg betænkelig derved. De paagældende Mennesker kan ikke, undtagen maaske i enkelte Tilfælde ud fra særligt Studium, have nogen som helst Forudsætning for at kende det, man kalder Bakteriologi, et af de allervigtigste Spørgsmaal indenfor hele Dyrlægevirksomheden. Nu er det, jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om Landbrugsministeren agter at bevilge de Ansøgninger, der maatte indkomme, uden at høre det veterinære Sundhedsraads Mening eller i hvert enkelt Tilfælde afæske det en Erklæring om, hvorvidt det mener, at vedkommende Ansøger er kvalificeret. Hvis Ansøgningerne kun vil blive bevilget, naar en bekræftende Udtalelse foreligger fra dette Raad, skal jeg ikke have videre at indvende mod Lovforslaget, selv om det kun er med en vis Beklagelse, jeg vil anbefale det.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal):

Det ærede Medlem, som nu talte, er jo selv Dyrlæge, og jeg indrømmer altsaa, at det ærede Medlem har en vis Berettigelse til at udtale sig om dette Lovforslag med Sagkundskab. Men jeg vil tilføje, at jeg ikke anser dette Spørgsmaal for at være en ren Dyrlægesag. Det er en Sag, som angaar Befolkningens Interesser, og for mig er det i høj Grad afgørende, at Befolkningen dernede ønsker at benytte disse Mænd, som ifølge den tidligere Lovgivning har haft Lov til at praktisere. Jeg tror, at vore Dyrlæger vilde gøre vel i at stille sig forstaaende overfor dette Standpunkt, for det bliver i Længden det mest holdbare. Naar det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg vilde spørge det veterinære Sundhedsraad, skal jeg besvare dette bekræftende; men jeg lover ikke at følge det veterinære Sundhedsraads Bestemmelser, hvad jeg vil være nødsaget til, hvis ikke dette Lovforslag gennemføres.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.